

الهام بخش ترین نماد مبارزه با سرطان

درباره «تری فاکس» مرد جوانی که پس از ابتلا به سرطان و قطع شدن یکی از پاهایش، تصمیم گرفت سراسر کانادا را بدود تا برای کمک به تحقیقات این بیماری کمک جمع آوری کند و نامش در تاریخ ورزش جهان ماندگار شد

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

در دنیای ورزش قهرمانی و

در رشته های مختلف، افراد زیادی مشهور می شوند اما آن هایی به یادماندنی ترند که قلب آدم ها را تسخیر می کنند؛ ورزشکارانی که با رفتارهای انسان دوستانه، نیکوکارانه، فداکاری، پاشیدن بذر امید در دل ها و... نام خودشان را در تاریخ ماندگار می کنند. یکی از این ورزشکارها که زندگی دراماتیکش همیشه مورد توجه رسانه ها بوده است، «تری فاکس» است؛ جوان کانادایی که عمری کوتاه داشت اما میراثی به وسعت یک نسل به جا گذاشت. او یکی از بزرگ ترین ورزشکارانی است که روی این سیاره دویده است. «فاکس» پس از ابتلا به سرطان و قطع شدن یکی از پاهایش، تصمیم گرفت سراسر کانادا را بدود و برای کمک به تحقیقات سرطان کمک جمع آوری کند. دویدن در سراسر کانادا راهی بود تا به دنیا نشان دهد که بدون مبارزه، میدان زندگی بیرون را ترک نخواهد کرد. حالا همه ساله در ماه سپتامبر صدها مسابقه دو در سرتاسر کانادا به یاد «تری فاکس»، ورزشکار فقید کانادایی برگزار می شود. مسابقه دوی «تری فاکس» بزرگ ترین مسابقه یک روزه جهان به منظور جمع آوری کمک های مالی برای تحقیقات سرطان است که دوندگانی از ۶۰ کشور جهان در آن حضور می یابند و تا چند سال پیش، بیش از ۶۵۰ میلیون دلار کانادا به نام او جمع آوری شد. در پرونده امروز زندگی سلام از زندگی پرفراز و نشیب این ورزشکار خواهیم گفت که بدون شک یکی از تأثیرگذارترین و الهام بخش ترین ورزشکاران کشور کانادا و جهان به حساب می آید که توانست آگاهی افراد را در زمینه تحقیقات سرطان افزایش بدهد.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان رضوی

سه شنبه • ۱۴ فروردین ۱۴۰۳
۲۲ رمضان ۱۴۴۵ • ۲ آوریل ۲۰۲۴
شماره ۲۱۴۵۸

۲۶۷۷

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

راز سلامتی و طول عمر سنگاپوری ها

سنگاپور یکی از کشورهایی است که جمعیت بالای ۱۰۰ سال آن بیشتر از ۱۰ برابر آمریکاست، گروهی از محققان باروش هایی تلاش کردند عوامل موثر در این طول عمر را کشف کنند

تکنیک های آموزش مفهوم شب قدر به کودکان

در آستانه شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان از ضرورت بیدار نگه داشتن کودکان در این شب، یاد دادن نحوه صحیح دعا کردن به آن ها و... در گفتگو با «حجت الاسلام ناصر یوسفی» گفتیم

رابطه نگران کننده استفاده از «پت جی پی تی» باز دست دادن حافظه

چالش های دوی مار اتن ۸ هزار کیلومتری با پای مصنوعی

یافت و حتی طی یک روز عبور از تورنتو، «تری» ۱۰۰ هزار دلار کمک دریافت کرد. بازیکن معروف هاکی، بابی اور، چکی ۲۵ هزار دلاری به وی داد. «تری» در طول مسیر به مشکلات جسمانی برخورد و با اصرار انجمن سرطان کانادا چند روز به استراحت پرداخت. نهایتاً در روز اول سپتامبر «تری» مجبور شد مسابقه را متوقف کند و به بیمارستان منتقل شد.

با تلاش ها و پیگیری «تری»، دوی مار اتن ۸۰۰۰ کیلومتری به نام «مار اتن امید» در ۱۲ آوریل سال ۱۹۸۰ آغاز شد. فاکس با فرو بردن پای راست خود در اقیانوس اطلس (در سینت جانز، نیوفاندلند و لابرادور) مار اتن را آغاز کرد و در مسیر با بادهای شدید، بارش سنگین برف و باران مواجه شد. در تمامی مسیر دوست صمیمی اش، داگ آلوارد، با یکون او را همراهی و برایش وعده های غذایی رانهیه می کرد. بارسیدن به هر شهر، فاکس از مردم کمک های مالی دریافت می کرد. «تری» در طول مسیر با داگ مشاجره می کرد و از میزان کمک جمع آوری شده ناراحت بود. او از این که رانندگان در طول مسیری را وادار می کردند به کناره جاده بروند هم بسیار ناراحت بود. پس از سپری شدن یک سوم از سفر، او تنها ۲۰۰ هزار دلار کمک جمع آوری کرده بود. در استان کبک، ایسادیو شارپ، مدیر عامل هتل ها و اقامتگاه های فورسیز، که چند سال پیش از آن پسر خود را بر اثر یک تومور سرطانی از دست داده بود، تحت تأثیر عزم واراده «تری» قرار گرفت و در طول مسیر در هتل های خود از وی پذیرایی می کرد. «تری» از ادامه دادن دلسرد شده بود، زیرا میزان کمک های مالی بسیار کم بود. شارپ به «تری» گفت که در ازای هر مایل به او ۲ دلار کمک می کند و همچنین نزدیک به ۱۰۰ شرکت دیگر را متقاعد کرد که همین کار را انجام دهند. «تری» بار دیگر با انگیزه به مسیرش ادامه داد و ساکنان و افراد سرشناس شهرهای مختلف به استقبال وی می آمدند. بعضی از ورزشکاران هم قسمتی از مسیر را در کناری می دویدند. کمک های مالی افزایش

عشق به ورزش از کودکی

«تری فاکس» متولد ۲۸ ژوئیه ۱۹۵۸ بود که در تاریخ ۲۸ ژوئن ۱۹۸۱ درگذشت. پدرش، کارمند راه آهن بود. «تری» دو برادر و یک خواهر داشت. خانواده «تری» در سال ۱۹۶۶ به استان بریتیش کلمبیا نقل مکان کردند. مادرش، بنی، زن بسیار کوشایی بود و این روحیه را به فرزندانش به ویژه «تری» منتقل کرد. «تری» از همان دوران کودکی به ورزش های مختلف علاقه نشان می داد. او به ویژه به بسکتبال علاقه داشت، اما اوایل فعالیتش در این ورزش چندان موفق نبود. «تری» برای موفق شدن در بسکتبال و بیرون آمدن از نیمکت ذخیره ها بسیار تلاش کرد و در سال آخر دبیرستان موفق شد قهرمان مسابقات شود. مربی تربیت بدنی «تری» تشخیص داد که او در مسابقات دوی استقامت عملکرد بهتری دارد و او را به این ورزش تشویق کرد. «تری» برای ادامه تحصیلاتش وارد دبیرستان شد، اما مادرش او را متقاعد کرد که در دانشگاه سایمون فریزر در رشته حرکت شناسی به تحصیل بپردازد. «تری» در دانشگاه هم با عزم راسخی که داشت، توانست از بسیاری از ورزشکاران با استعداد در رشته بسکتبال پیشی بگیرد.

شاهد عینی

در دکشیدن های

بیماران سرطانی

تری ۱۶ ماه در بیمارستان تحقیقات سرطان بریتیش کلمبیا تحت شیمی درمانی قرار داشت و این دوران برای او بسیار سخت گذشت؛ زیرا هر روز شاهد درد کشیدن و مرگ مبتلایان به سرطان بود. سرانجام او در مانش را با هدف جدیدش به پایان رساند و آن هدف چیزی نبود جز آن که باقی ماندن زندگی اش را وقف کمک به مبتلایان به سرطان کند. در تابستان ۱۹۷۷، ریک هانسن که در انجمن ورزش های ویلجری کانادا کار می کرد، از «تری» دعوت کرد در تیم بسکتبال شرکت کند. با وجود آن که آن زمان «تری» تحت شیمی درمانی بود، اما تلاش و انرژی اش همه را مسجور کرده بود. بعد از گذشت دو ماه آموزش، «تری» توانست عضو تیم شود و در مسابقات قهرمانی کشوری شرکت کند. او به سه مقام کشوری دست یافت و انجمن بسکتبال ویلجری آمریکا به او نشان تمام ستاره داد.

وناگهان قطع پا به خاطر سرطان

در ۱۹ سالگی

در نوامبر سال ۱۹۷۶، زمانی که «تری» داشت به سمت خانه پدری اش رانندگی می کرد، محو تماشای پلی در حال ساخت شد و ناگهان به عقب یک خودرو پیکاپ برخورد کرد. در این حادثه زانوی «تری» کمی متورم شد. در ماه دسامبر دوباره احساس درد در ناحیه زانو به سراغش آمد، اما فصل مسابقات بسکتبال بود و «تری» اهمیتی به آن نداد. در مارس ۱۹۷۷ در زانوی «تری» شدت یافت و وی به بیمارستان مراجعه کرد. آنجا مشخص شد «تری» به سرطان استخوان استئوسارکوما دچار است. با وجود آن که «تری» حادثه رانندگی را عامل ضعیف شدن زانوی خود می دانست اما پزشکان اعتقادی به ارتباط بین این دو موضوع نداشتند و متوجه نشانه های قطعی سرطان شده بودند. سپس پزشکان به وی توصیه کردند که باید زانوی خود را قطع کند و برای این کار باید تحت شیمی درمانی قرار می گرفت. به او گفته شد که دو سال پیش از مراجعه او، شانس بهبود ۱۵ درصد بوده است ولی در زمان مراجعه اش باینشرکت هایی که در علم حاصل شده به ۵۰ درصد ارتقا یافته است. «تری» تحت تأثیر ارزش تحقیقات سرطان قرار گرفت. سرانجام پای «تری» قطع شد اما در اتفاقی باورنکردنی، وی توانست سه هفته بعد با کمک پای مصنوعی دوباره راه رفتن ادامه دهد.

ابتلای دوباره به سرطان و به کمار فتن

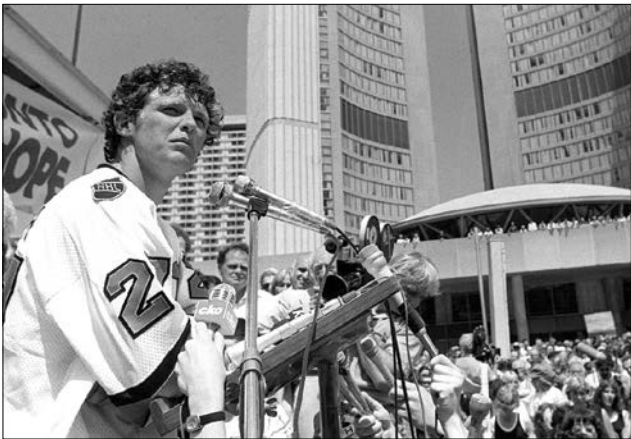
بریتیش کلمبیا تأسیس شود. دریافت کمک ها ادامه پیدا کرد و تا آوریل سال بعد بیش از ۲۳ میلیون دلار کمک جمع آوری شد. از سراسر دنیا افراد مختلفی برای «تری» نامه می نوشتند. تعداد نامه های دریافتی او به حدی زیاد بود که تنها نوشتن نام وی روی پاکت نامه به جای آدرس کامل کفایت می کرد. در سپتامبر سال ۱۹۸۰ نام «تری فاکس» در فهرست مشاهیر ورزشی کانادا ثبت شد و وی ورزشکار سال لقب گرفت. طی ماه های بعد از مسابقه، وضعیت جسمانی «تری» رو به وخامت گذاشت و در مان های پزشکی بسیاری روی او انجام شد. سرانجام وی به کمارفت و صبح روز ۲۸ ژوئن سال ۱۹۸۱ در کنار خانواده در بیمارستان درگذشت. پرچم های این کشور به حالت نیمه افراشته درآمد. مراسم تدفین وی در تلویزیون ملی نشان داده شد. فاکس در کانادا به شخصیتی ماندگار تبدیل شد و در سال ۱۹۹۹ او به عنوان بزرگترین قهرمان کشور شناخته شد. در سپتامبر سال ۲۰۱۳ دکتر جی واندر اعلام کرد که امید به درمان بیماران دچار به سرطان استئوسارکوما در جوانان، تا ۸۰ درصد و در افراد مسن تر، تا ۷۰ درصد افزایش داشته است.

سرطان بار دیگر به سراغ «تری» آمده بود و رویه های وی را هدف قرار داده بود. او در یک نشست مطبوعاتی با اشک این خبر را به همگان اعلام کرد و پس از گذشت ۱۴۳ روز و پیمودن ۵/۳۷۳ کیلومتر به این مار اتن پایان داد. «تری» موفق شد ۱/۷ میلیون دلار کمک مالی جمع آوری کند و امیدوار بود مردم با دیدن پیامدهایی که سرطان در زندگی او به بار آورد، تشویق شوند به سایر بیماران کمک کنند. یک هفته بعد، شبکه تلویزیونی CTV برنامه ای برای حمایت از «تری» ترتیب داد و توانست ۱۰/۵ میلیون دلار کمک از استانی های مختلف جمع آوری کند و قرار شد یک مرکز تحقیقات سرطان به نام وی در استان

به یاد تلاش های «تری» به نفع سرطانی ها

امروزه یادواره ها، فیلم ها، مجسمه ها، خیابان ها، جاده ها، مدارس و مراکز ورزشی به یاد «تری فاکس» ساخته شده اند. حتی کوه بدون نامی در رشته کوه های راکی توسط دولت بریتیش کلمبیا به نام کوه «تری فاکس» نام گذاری شد و محوطه اطراف آن هم به پارک استانی کوه «تری فاکس» نامیده شد. در سال ۱۹۸۱ تمبر پستی به یاد وی چاپ شد در صورتی که معمولاً برای چاپ تمبر باید ۱۰ سال از زمان مرگ فرد مدنظر بگذرد. انجمن مشاهیر «تری فاکس» در سال ۱۹۹۴ برای کمک به افراد ناتوان تأسیس شد. همچنین مرکز تحقیقات سرطان و نکور به نام «تری فاکس» هم برای کمک به کشف دلایل سرطان آغاز به کار کرد. در سال ۲۰۰۵ به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد درگذشت تری، سکه ویژه ای در کانادا با تصویر وی ضرب شد. در سال ۲۰۰۸ او شخصیت مهم تاریخ کانادا لقب گرفت. این عنوان به افرادی تعلق می گیرد که نقش بسیار مهمی در تاریخ این کشور ایفا کرده اند. مادر «تری» در المپیک زمستانی سال ۲۰۱۰ و نکور یکی از پرچم داران افتتاحیه مسابقات بود. هدف فاکس، یعنی، جمع آوری یک دلار به ازای هر کانادایی، حدود ۲۴ میلیون دلار، در اول فوریه ۱۹۸۱ محقق شد. از آن زمان، جمع آوری کمک های مالی به نام او همچنان ادامه یافت. شجاعت و اراده او الهام بخش بسیاری از انسان ها بوده است. میلیون ها نفر در کانادا و سراسر

منابع این پرونده: cbc.com، تابناک، اعتماد تلایو و...

شرکت در دوی مار اتن علی رغم معلولیت

به انجمن سرطان کانادا نوشت و از آن ها خواست در انجام یک مار اتن در سراسر کانادا جمع آوری کمک برای تحقیقات سرطان از وی حمایت کنند. «تری» قول داد که مسابقه را تمام کند حتی اگر مجبور شود تا خط پایان سینه خیز برود. شرط انجمن در پذیرش درخواست فاکس این بود که وی گواهی پزشکی از یک متخصص قلب برای تأیید سلامتش تهیه کند. آن زمان مشخص شد که «تری» به گشادی بطن چپ قلب هم مبتلاست که در ورزشکاران بسیار شایع است. پزشکان به او هشدار دادند که در معرض خطر جدی است. سرانجام هزینه تهیه پای مصنوعی، کفش مناسب و سایر موارد توسط شرکت های مختلفی مانند فورد، ایمپر یال اوپل، آدیداس و... فراهم شد. البته فاکس برای هیچ شرکت تبلیغات انجام نمی داد و باور داشت هیچ کس به جز بیماران سرطانی نباید از مسابقات او منفعت مالی کسب کند.

در پرنس جورج را به پایان برساند و با وجود آن که با فاصله ده دقیقه از سایرین به خط پایان رسید، تماشاچیان با اشک و تحسین وی را تشویق می کردند. «تری» آرزوی خود را با خانواده اش در میان گذاشت و گفت قصد دارد یک دلار به ازای هر نفر از ۲۴ میلیون کانادایی کمک مالی جمع آوری کند. در ماه اکتبر، «تری فاکس» نامه ای

